

Budapest Környéki Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

képviselőm,

útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27 §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Bhar.I.1320/2015/47 számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény **II.cikkét, XXIV.cikk (1) bekezdését, XXVIII.cikk(1), (2), (3), és (7) bekezdését.**

A végzés-amit mellékletként csatolok- utolsó oldalán látható, hogy az 2016.02.26. napján érkezett a Sátorlajújhelyi Fegyház és Börtönbe, azt 2016.03.02-én vettem át, az ügyben a Kúria 2016.01.12-én tartott nyilvános ülést.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Kúria Bhar.I.1320/2015/47.számú, 2016.01.12.napján kelt és általam 2016.03.02.napján átvett végzése.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Emberi méltóság megsértése, embertelen/megalázó büntetés tilalma, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, ésszerű határidőn belül történő elbírálás sérelme, ártatlanság vélelmének megsértése, védelemhez való jog sérelme, jogorvoslathoz való jog sérelme.

Csatolom 7. Bp2. 40/2016. lsz.

BUDAPESTI KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK	
Büntető Kollégium	
8 3.101/2010	Ért. módj. sz. helyesen / postán /
2015-01-14	gy. előadó / e-mailen / faxon
1	Melléklet 5

(1156)

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. augusztus 6. napján kihirdetett, 8.B.101/2010/1010.számú ítéletével bűnösnek mondott ki emberölés bűntettében, részben, mint tettest, részben mint társtettest, részben, mint bűnsegédet (1978.évi IV.tv 166§ (1) és (2) bekezdés, a,c,d,f,i pontok), 2 rendbeli rablás bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény 321§(1) és (3) bekezdés a és c pont), lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény, 263/A§(1)bekezdés a pont) és haditechnikai termékkel visszaélés bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény, 263/B§(1)bekezdés b pont) ezért halmazati büntetésül, mint bünszervezetben elkövetőt életfogytig tartó fegyházbüntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítelt azzal, hogy nem vagyok feltételes szabadságra bocsátható,

A bejelentett fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2015.május 8.napján kihirdetett, 5.Bf.399/2014/61 számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a bűnösségemet további 4 rendbeli személyi szabadság megsértésének bűntettében is megállapította (1978.évi IV-es törvény, 175§(1) bekezdés), élet elleni cselekményemet az 1978.évi IV.es törvény 166§(1)és(2) bekezdés j pontja szerint is, vagyon elleni cselekményemet az 1978.évi IV. törvény 321§(1)és(4) bekezdés a pontja szerint, közbiztonság elleni bűncselekményemet társtetteskénti elkövetésnek minősítette, az ellenem magánlaksértés miatt indított büntetőeljárást megszüntette .A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A Kúria, mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla ítéletét a 2016.01.12-én kelt, Bhar.I.1320/2015/4.számú végzésével hatályában fenntartotta.

Ez ellen a végzés ellen további jogorvoslatnak (fellebbezés, felülvizsgálat) a Be.3§(4) és 416§(4) bekezdései alapján nincs helye.

2009. augusztus 21-én vettek őrizetbe a [REDACTED] szórakozóhelyen: kommandósok ellepték a szórakozóhelyet, engem azonnal levittek a földre, a kezeimet hátrabilincseltek, kb fél óráig a földön tartottak, majd ezután - mindenfajta tájékoztatás nélkül - szájnyalkahártya törletet vettek tőlem, ezt követően Budapestre szállítottak az Aradi utcába, a Nemzeti Nyomozó Iroda épületébe.

A DNS mintavétel - és az azon alapuló hemogenetikai szakértői vélemény- amelyet az eljáró bíróságok felhasználtak az eljárásuk során- súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel DNS minta csak gyanúsítottól vehető, az alapos gyanú közlése után, szigorúan meghatározott, jogszabályi feltételek mellett, és mivel ez egy törvénysértő módon beszerzett bizonyíték volt, a Büntetőeljárás törvény (a továbbiakban Be.) 78§(4) bekezdése alapján ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből. A jogorvoslati jogom sérelme, hogy sem a DNS

mintavétel ténye, sem annak módja ellen nem tudtam jogorvoslattal élni a nyomozás során(panasz).

Törvénysértő volt az is, hogy a hemogenetikus szakértő kirendelő határozat nélkül járt el, így én a szakértő kirendelésének ténye és módja ellen jogorvoslattal (panasz) sem tudtam élni, ezáltal a jogorvoslathoz való jogom is sérült.

A védekezéshez való jogomat sérti, hogy az elsőfokú bíróság előkészítő ülést tartott, ahol védőm és én is indítványt tettünk új hemogenetikai szakértő kirendelésére (a bűnjeleken és a fegyvereken lévő DNS minták ismételt vizsgálatát illetően is) és új nyomszakértő kirendelésére is, ennek ellenére az elsőfokú bíróság az akkor-2011- hatályos Be. rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával (ha a vádlott vagy a védő a vádirat közlésétől számított 15 napon belül szakértő kirendelését indítványozza, a bíróság köteles az indítványnak eleget tenni), ennek a törvényi kötelezettségének nem tett eleget.

Sérült a védekezéshez való jogom azáltal is, hogy a besenyszögi rablási cselekmény kapcsán a nyomozó hatóság hemogenetikus szakértői vélemény beszerzését rendelte el, szakértőt rendelt ki, aki több alkalommal újabb határidőt kért a szakértői vélemény elkészítésére, az azonban végül a nyomozás lezárásáig nem készült el (a DNS azonosítás a büntetőjogi felelősségem esetleges kizárásához vezetett volna).

Sérült a jogorvoslathoz való jogom azáltal is, hogy 2009.augusztus 21-én engem érintő nyomozati cselekmények (szemle, házkutatás) foganatosítására került sor a debreceni

[REDACTED] a nyomozati cselekmények ténye és módja ellen jogorvoslattal (panasz) nem élhettem, mivel azokról engem nem értesítettek, azon nem lehettem jelen, észrevételezési/indítványtételi/kérdezési jogomat nem gyakorolhattam(mivel amikor ezek a nyomozati cselekmények zajlottak, engem már Budapestre szállítottak).

A mikepércsi - lakásomon folytatott- házkutatás miatt feljelentéssel éltem hivatali visszaélés miatt, ami elbírálatlan maradt, csakúgy, mint a kényszervallatás miatt tett feljelentésem [REDACTED] sérelmére, aki a dombostanyai nyomozati cselekmények egyik érintettje volt), ezáltal is sérült a jogorvoslathoz való jogom.

A tisztességes eljáráshoz, védelemhez való jog sérelme,és az önvádra kötelezés tilalmának megsértése is, hogy legelső gyanúsított kihallgatásom alkalmával (2009.08.21, reggel 9 óra) semmilyen figyelmeztetés nem hangzott el (nem vagyok köteles vallomást tenni, a vallomást a kihallgatásom során bármikor megtagadhatom, amit mondok az a későbbiekben bizonyítékként felhasználható) részemre védőt sem rendeltek ki, ez a vallomásom -amelynek keretében több órán keresztül kérdezték a nyomozó hatóság tagjai- a későbbi bírósági eljárások során maradéktalanul felhasználásra került, ez a vallomás nem került kirekesztésre a bizonyítékok köréből.

Mikor már gyanúsított voltam, tanúként többször kihallgattak a besenyszögi rablással kapcsolatban- részben jogi képviselő jelenléte nélkül- amely cselekménnyel később meggyanúsítottak, ami szintén a tisztességes eljáráshoz, védelemhez való jog sérelme(és sérti a Legfőbb Ügyészség vonatkozó állásfoglalását is, hogy aki potenciális gyanúsított adott bűncselekményt illetően, az megelőzőleg nem hallgatható ki tanúként).

A bírósági eljárás során többször hivatkoztam arra, hogy engem a nyomozó hatóság tagjai presszionáltak, fenyegettek, azonban a bíróság nem ellenőrizte le ezt a védekezésemet (nem hallgatta ki tanúként az engem kihallgató rendőröket), ami szintén a tisztességes eljáráshoz, védekezéshez való jog sérelme.

Álláspontom szerint a tisztességes eljárás sérelme az egész eljárást felölelni, már maga a vádemelés sem volt törvényes, mivel a vádirat benyújtásakor nem voltak meg a törvényes vád kellékei, a vád jogsértő módon szerzett bizonyítékokon alapult és nem tartalmazta a konkrét, személyre szabott cselekvőségemet.

A vádirat számos, törvényt sértő módon szerzett bizonyítékon alapul [redacted] tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv, aki a nyomozás során írni-olvasni nem tudó, nem magyar anyanyelvű személy volt, ennek ellenére kihallgatásánál sem tolmácsot, sem hatósági tanút nem alkalmaztak, [redacted] tanúkihallgatási jegyzőkönyve, [redacted] hatósági tanú kihallgatási jegyzőkönyve, [redacted] tanúkihallgatási jegyzőkönyve, [redacted] tanúkihallgatási jegyzőkönyve, [redacted] tanúkihallgatási jegyzőkönyve, [redacted] tanúkihallgatási jegyzőkönyve, 2009.08.21-én a dombostanyai ingatlanon végrehajtott házkutatásról készült jegyzőkönyv, nyomszakértői vélemény a vádlottak lábméretének megállapítására, elfogás előtt készült fegyverszakértői vélemények).

Az elsőfokú bíróság pedig nem hívta fel az ügyészséget a vádirat hiányosságainak pótlására, hanem "átvette" az ügyészség funkcióját, azaz megsértette a vádelvet: az elsőfokú eljárás során nem a tényállás tisztázása, a terhelő és mentő, a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülmények feltárása történt valójában, hanem az elsőfokú bíróság elnöke a törvénytelen módon szerzett bizonyítékok legalizálására, hiányosságaik pótlására folytatott le bizonyítást- azonban - az egyes nyomozási cselekményekről jegyzőkönyvek hiányosak,- és törvényt sértőek is- , azok alapján az eljárás menete, a törvényi garanciák betartása vagy ezek hiánya nem rekonstruálható, egyetlen esetben sem sikerült a hatósági tanúk alkalmazása a törvény rendelkezéseinek megfelelően(hiányoztak a törvényi figyelmeztetések, a hatósági tanúk valójában nem is vettek részt adott nyomozati cselekményen, a dombostanyai házkutatáson ittás személyt kértek fel hatósági tanúnak), hiányosak az eljárási cselekményekről készült videofelvételek.

Az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke-ügyészi indítvány hiányában- intézkedett a titkos információgyűjtés(lehallgatási anyag) beszerzéséről, ami szintén a tisztességes eljárás sérelme.

A bírósági eljárás során a védelem rámutatott a nyomozati cselekmények aggályos voltára, különösen a perdöntő tárgyi bizonyítási eszközök jogszerűségét vitatta.

A vádhatóság a tárgyaláson fenntartotta, hogy a vitatott bizonyítékok aggálytalanul felhasználhatók, a védelem felvetéseire az ügyészség semmilyen indítványt nem terjesztett elő.

Ennek ellenére az elsőfokú bíróság elnöke rengeteg rendőr tanú kihallgatását foganatosította a 2009. augusztus 21-én foganatosított szemlék/házkutatások /egyéb nyomozati cselekmények hiányosságainak pótlására, hivatalból, ügyészi indítvány nélkül, annak ellenére, hogy ezt nem tehetné volna meg, mivel egyrészt a tényállás tisztázása a feladata, nem a nyomozás során beszerzett bizonyítékok hiányosságainak esetleges orvoslása, másrészt a Be. kógensen meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett bizonyítási cselekmények végezhetők (pl. szemle szabályai), a bűnjelek kezelhetők, és ezen nyomozati hibák, a hiányosságok a későbbiek során - különösen a tényállás tisztázási kötelezettség sérelmére - nem orvosolhatóak.

A bűnjelkezelés törvényessége túlnyomórészt nem került leellenőrzésre, ez is a tisztességes eljáráshoz/védekezéshez való jog sérelmében manifesztálódik (630-as számú tárgyalási jegyzőkönyv, 484. oldalán olvasható az elsőfokú bíróság tanácsa elnökének bűnjelkezeléssel kapcsolatos álláspontja: "a bűnjelkezelés nem lesz a bizonyítás tárgyává téve, csupán a fegyveres rész, mert az az izgalmas").

A tisztességes eljárás és a védekezéshez való jog sérelme, hogy az eljáró bíróságok a nélkül minősítették a terhemre rótt bűncselekményeket bünszervezetben elkövetettnek, hogy ilyen kitélt nem tartalmaz a vádirat, a bizonyítási eljárás során sem merült fel a vádtól eltérő minősítés lehetősége, az ügyészi perbeszéd sem tartalmazott ilyen kitélt, ekként az elsőfokú ítélet kihirdetése után szembesültem a bünszervezetben való elkövetés tényével, így lehetőségem sem volt ellene védekezni. Egyik bíróság (első-, másod és harmadfok sem tartalmaz indoklást erre a tényre nézve).

A védekezéshez való jogom sérelme, az általam és a védőm által - többször - indítványozott - mentő körülményekről tudomással bíró - tanúkat egyik bíróság sem hallgatta ki soha [REDACTED] pedig ezek a tanúk alátámasztották volna a védekezésemet - amelyet az eljáró bíróságok szintén nem ellenőriztek - hogy egyes terhemre rótt bűncselekmények elkövetésekor és a [REDACTED] szórakozóhelyen dolgoztam (és ezért sem lehetek én ezen cselekmények elkövetője).

A védekezéshez való jogom és az önvádra kötelezés tilalmának sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke az eljárás során engem is és a többi vádlottat is folyamatosan vallomástételre, észrevételezésre sarkallta, kifejtette azon álláspontját, hogy az ő felfogása szerint, ha egy terhelt nem él az észrevételezés jogával, akkor elfogadja a terhelt társa vagy a tanú vallomását, illetve kifejtette, hogy a "nincs észrevételem" kijelentés tartalmilag miként kerül értékelésre a bizonyítékok értékelése során - ez által tehát az elsőfokú bíróság elnöke

prejudikált is- ez az álláspontja a 2011.május 11.napján kelt, 19.Bk.42/2011/4.számú, a tanács elnökének kizárását megtagadó végzésben szerepel részletesen, illetve a tárgyalási jegyzőkönyvekben, mivel ez számtalanszor elhangzott az elsőfokú eljárás során.

Ugyanakkor-ez is a tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke, amikor az ügyész vádmódosítással élt, megakadályozta hogy arra akár én, akár a védőm észrevételt tegyünk.

2011.november 25.napján tett beadványom a tanács elnökével szembeni kizárási indítványt és feljelentést is tartalmazott, mely azonban nem került elbírálásra az eljárás során, ezáltal gyakorlatilag az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke kizárt bíróként vett részt az eljárásban, ami szintén a tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérelme.

A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke folyamatosan informális kapcsolatot tartott fenn a nyomozó hatóságtól, tőlük adatokat kért be, amikről sem én, sem a vádlott társaim, sem a védők nem szereztek tudomást.

Az eljárás során az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke megkereste a Katonai Biztonsági Hivatalt, minősített iratokba való betekintés végett, mely megkeresésnek a Hivatal eleget tett, azonban a tárgyalásokon a tanács elnöke soha sem ismertette- vádlotti és védői indítvány ellenére sem- hogy a megkeresés teljesítése során milyen információk birtokába jutott, ami a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme.

Ahogy az is, hogy az elsőfokú bíróság a vád alátámasztására szemléket és bizonyítási kísérleteket rendelt el, holott azt a vádhatóság nem indítványozta (Tarnabodon, Tiszalökön, Kislétán és Debrecenben, [REDACTED]

Szintén a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy Tiszalök településen az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé számomra (és védőm, illetve a többi vádlott/védő számára sem), hogy a bizonyítási kísérleten jelen legyünk:

Az elsőfokú bíróság elnöke 2012.szeptember 07-én tájékoztatott minket - a terhelteket-, hogy Tiszalökön igazságügyi fegyverszakértők közreműködésével bizonyítási kísérletet tart.

A 2012.május 5. napján megtartott tárgyaláson jeleztük -a vádlottak és a védők is- az elsőfokú bíróság részére, , hogy kérjük előállításunkat Tiszalökre.

Az elsőfokú bíróság azt is elrendelte, hogy a szakértők vizsgálataikat bírói szemle keretében kötelesek elvégezni (amire kifejezetten kértük az előállításunkat- már az elrendelést megelőzően 4 hónappal is).

Az elsőfokú bíróság 2012.október 3-ai átirata szerint Tiszalökön fegyverszakértők közreműködésével szemlét tart, és bizonyítási kísérletet rendel el. Minket vádlottakat -és a védőket sem- azonban a bizonyítási kísérlet helyszínéről a tanács elnöke utasítására eltávolítottak, így a fegyverszakértői, helyszíni bizonyításon nem vehettünk részt, amellyel a tanács elnöke megsértette a jelenléthez /indítványtételhez /észrevételezéshez /kérdésfeltételhez- és ezek által -a tisztességes eljáráshoz, védekezéshez fűződő jogainkat (ezek a jogsérelmek nem kerültek később sem orvoslásra, a bizonyítás ismételt felvétele útján, a másodfokú és harmadfokú bíróság pedig ítéletei indoklásában egyáltalán nem foglalkozott ezzel az eljárási szabálysértéssel).Azon indítványomat, hogy Tiszalök -Üdülőtelepen tekintsük meg a helyszínt- az engem terhelő IV.rendű vádlott vallomásának megcáfolására- az elsőfokú bíróság elnöke elutasította, ezáltal a védekezésemet nem ellenőrizte, mellyel megsértette a védekezéshez való jogomat.

Szintén a védekezéshez való jog és a tisztességes eljárás sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke -kiküldött bíróként- az ügyésszel együtt Kisléta településen szemlét tartott, tanút hallgatott ki, erről engem és a védőmet nem értesített, megfosztva engem ezáltal a indítványtételhez /észrevételezéshez /kérdésfeltételhez való jogomtól.

A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság számos, szakértői kompetenciába tartozó kérdést bírált el, bírói mérlegeléssel, szakértő kirendelése nélkül, ezáltal elvitatva a szakértők hatáskörét: így a tatárszentgyörgyi és nagycsécsi helyszínen fegyverszakértő kirendelése nélkül döntött a fegyverhasználattal kapcsolatos, szakértő közreműködését igénylő kérdésekről (pl. lőirány, lövő személy helye, stb).

Az alsózsolcai helyszínen nincs bizonyíték arra, hogy ki, milyen fegyverből, honnan lőtte meg [REDACTED] sértettet, ennek ellenére ezt a cselekményt az eljáró bíróságok mind nekem tulajdonították.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során meghallgatott összes tanú figyelmeztetése során teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a Be. 85. szakasz (3) bekezdés első mondatát, azaz nem tisztázta, hogy az adott tanúval szemben akár relatív, akár abszolút tanúvallomást tevő akadály fenn állt-e, illetve nem figyelmeztette a tanúkat a mentő körülmény elhallgatásának törvényes következményeire, így sérült a Be. 84§-a is, ami a tisztességes eljárás sérelmét eredményezi(a Be.83.§és a 85.§ (3) bekezdés rendelkezéseinek

megsértésével kihallgatott tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe).

Embertelen és megalázó büntetésnek tartom, hogy a bíróságok engem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték.

A másodfokú eljárás során is sérült a tisztességes eljáráshoz, a védekezéshez való jogom: a másodfokú bíróság "betekintgetett" a besenyszögi rablással kapcsolatban utóbb elrendelt nyomozás irataiba, de azokat nem ismertette/nem olvasta fel a tárgyaláson, tehát nem tette a bizonyítás anyagává, így nem volt lehetőségem azokat megismerni, azokra észrevételt tenni, azokkal kapcsolatban indítvánnyal élni.

Szintén a tisztességes eljáráshoz a védekezéshez és a hatékony jogorvoslathoz való jogom sérelme, hogy a másodfokú bíróság helyt adott a Fővárosi Főügyészség azon bizonyítási indítványának, hogy a [REDACTED] ellen hamis tanúzás büntette miatt folyamatban lévő eljárás iratai beszerzésre kerüljenek a tárgyaláson, erre azonban végül nem került sor. Véleményem szerint, ha a bíróság a bizonyítási indítványnak helyt ad, köteles azt teljesíteni. Mivel ezt nem teljesítette, nem tudtam ezen iratokkal kapcsolatban észrevételezési/indítványtételi jogommal élni.

A tisztességes eljáráshoz a védekezéshez és a hatékony jogorvoslathoz való jogom sérelme, hogy a Kúria, mint harmadfokú bíróság nem biztosított számomra megfelelő időt a felkészüléshez (csupán 3 napig tanulmányozhattam az iratokat a Fővárosi Büntetés-Végrehajtási Intézetben, nem is kaptam meg az összes iratot, amit kértem).

A harmadfokú nyilvános ülés maga 2016.01.12. napján mindössze reggel 9 órától délután kb fél 4ig tartott, 13 órától 15 óráig tartott szünetet a bíróság, amikor a határozat meghozatalára visszavonult.

A nyilvános ülés kezdetekor jeleztem, hogy iratismertetést kérek, ennek a bíróság nem tett eleget, amikor észrevételt tettem, folyamatosan félbeszakított, többször figyelmeztetett, hogy csak azt mondhatom, ami eddig még nem hangzott el. Ez súlyosan jogsértő, mivel a Be. nem állít fel korlátot sem az iratismertetés sem az észrevételezés terjedelmére nézve.

Másodrendű vádlott [REDACTED] védőjét a tanács elnöke egyszerűen leültette, tőle a szót megvonta, (erről a tudósítás itt látható: <http://hirtv.hu/riasztas/jogeros-1325398>), ez a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz fűződő jog sérelme, hiszen perbeszéd közben a szót nem lehet megvonni, és az én védekezéshez való jogom megsértése is, hiszen ez a perbeszéd döntően az első-és másodfokú bírósági eljárás során megvalósult eljárási

szabálysértésekkel foglalkozott volna, ami engem is érintett volna. Ezt a Kúria részéről részrehajlásnak tartom.

(arról nem is beszélve, hogy az írásban benyújtott perbeszédet, amit a védő 1 példányban nyújtott be, el sem olvasták a tanács tagjai 13óra és 15 óra között-ahogy a II.rendű vádlott által írásban benyújtott fellebbezést sem).

Korábban -a harmadfokú nyilvános ülésről szóló idézés kézhez vétele után- én írásbeli fellebbezést terjesztettem elő, ami sem felolvasásra, sem ismertetésre nem került a nyilvános ülésen, és elbírálásra sem a harmadfokú határozatban.

Ahogy a védőm által benyújtott írásbeli perbeszéd sem került elbírálásra, mindezek a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezik. Indítvánnyal éltem továbbá a Legfőbb Ügyészséghez, általános vizsgálat elrendelése miatt, amit -hatásköri okból- a Kúriának kellett volna elbírálnia, de az nem került elbírálásra, ami szintén a hatékony jogorvoslathoz fűződő jog sérelme.

Az ügy ésszerű időn belül történő elbírálásának sérelme:

2009.augusztus 21-én vettem őrizetbe, 23-án rendelték el az előzetes letartóztatásomat, ügyemben 2016.01.12-én született jogerős söntés(tehát 6 és fél évig voltam előzetes letartóztatásban).

Hosszú idő telt el a nyomozás lezárása és az első tárgyalási nap között. az előkészítő ülés szükségtelen volt. Az elsőfokú bírósági eljárás során a törvénysértő vádlotti figyelmeztetések miatt ismételni kellett a tárgyalás egyes szakaszait. Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy a III-ad rendű vádlott védelmében kizárt védő járt el, ezért a tárgyalásokat (37 tárgyalási nap) meg kellett ismételni (arról nem is beszélve, hogy eljárási szabálysértés történt az ismételéssel, a kizárt védő miatt, azt előlről kellett volna kezdeni, mivel a kizárt védővel lefolytatott bizonyítás anyagát nem lehetett volna figyelembe venni - felolvasással azt ismertetni).

A jogsértő nyomozati cselekmények ellenőrzése is az eljárás elhúzódását eredményezte, ahogy a jogsértő bizonyítási eljárásokra fordított idő is(pl. titkos adatszerzés nyíltta tétele, ügyészi indítvány nélkül, az ehhez fűződő tanúkihallgatások).

Az elsőfokú bíróságnak a helytelen figyelmeztetések miatt számos tanút vissza kellett idéznie [REDACTED] ami szintén az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte.

Közel egy évig tartott az elsőfokú bírósági ítélet írásba foglalása(amely miatt fegyelmi eljárás is indult a tanács elnöke ellen), másfél év telt el az elsőfokú ítélet kihirdetése és a másodfokú tárgyalás kitűzése közt. A másod-és harmadfokú tárgyalás között is közel egy év telt el.

Ártatlanság véelme megsértésének tartom, hogy a nyomozó hatóságok (Nemzeti Nyomozó Iroda, Országos Rendőr-főkapitányság) már az elfogásom napján sajtótájékoztatókat tartottak, aminek az volt a témája, hogy én követtem el a később terhemre rótt bűncselekményeket-a sajtótájékoztatók időpontjában ezekkel még meggyanúsítva sem voltam.

Az ártatlanság véelmének megsértése az is, hogy a Kúria büntető elvi határozatot hozott(1/2014), a jogerős elítélésem előtt, ami szintén arról szól, hogy közel másfél éven át ölési cselekményeket követtem el.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria, mint harmadfokú bíróság - törvényi kötelezettsége ellenére- nem bírálta felül az első és másodfokú bírósági döntést, csupán egyes, kiragadott részeket értékelt a sérelmezett végzésében azokat is jogszabálysértő módon, ezáltal megsemmisítésre szorul:

A védőm a nyilvános ülésen nem a fellebbezés írásbeli indoklását csatolta, hanem az írásba foglalt perbeszédét, nem felel meg a valóságnak, hogy a védő a fellebbezés írásbeli indoklására vonatkozó kötelezettségének késedelmesen tett eleget.

Véleményem szerint azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy harmadrendű vádlott közel 37 tárgyalási napon kizárt védővel [REDACTED] járt el- tehát ezeket a tárgyalási napokat nem megismételni kellett volna, azok anyagának felolvasásával, hanem a bizonyítási eljárást előlről kezdeni, sérült a védekezéshez való jogom, hiszen a bizonyítás előlről kezdése esetére irányadó terhelti jogaimat (vallomástétel, kérdésfeltevés, észrevételezés, indítványok megtétele, iratok megismerése, stb) nem tudtam gyakorolni(arról nem is beszélve, hogy a kizárt védővel tartott tárgyalások anyagát fel sem lehetett volna olvasni, mivel ezeket olyan tárgyalási napoknak kell tekinteni, ahol a harmadrendű vádlott védő nélkül járt el).

Nem észlelte a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a nyomozás hiányosságait igyekezett pótolni, gyakorlatilag nyomozást folytatott, elvitatta az ügyész hatáskörét (Be.28§(3) és nem az igazságszolgáltatási feladatát teljesítette(Be.12§(1)

Számos esetben a bíróságok megsértették az Alaptörvényben és a Büntetőeljárási törvényben biztosított jogaimat (tiszteséges eljáráshoz, védelemhez való jog, önvádra kötelezés tilalma, Be.8§, eljárás ésszerű határidőn belül történő lefolytatásának kötelezettsége).

Súlyosan sérti a tiszteséges eljáráshoz való jogot, hogy hemogenetikai szakértő a harmadfokú bíróság szerint részvizsgálatot végzett: a Be.100§(2) bekezdése szerint kivételesen rendelhető ki szakértő szóban, ha a főkérdés eldöntéséhez valamely részvizsgálat tisztázása szükséges. A tiszteséges eljáráshoz, védekezéshez való jogom sérelme, hogy a bíróságok ezt a törvénysértő bizonyítékot nem zárták ki, a bizonyítékok köréből a Be. 78§(4) bekezdése alapján(a DNS mintavétel eredményét és az azon alapuló hemogenetikai

szakértői véleményt ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből, mivel nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a nyomozó hatóság a résztvevők eljárási jogainak - utalok itt a Be. 43§-ban biztosított terhelti jogaimra, jelenlét, észrevételezés, indítványtételi jog, jogorvoslathoz való jog-lényeges korlátozásával szerzett meg).

Ügyem kiemelt jelentőségű ügy (Be.554§), az eljárás során kívüliségére vonatkozó szabályok, amelyek sérültek, ezáltal sérült a jogorvoslathoz, az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéshez fűződő, Alaptörvényben biztosított jogom:

Kiemelt jelentőségű ügyben (amit nemcsak a Be, hanem a BÜSZ 33/A§(1)bekezdése is biztosít) az elsőfokú bíróságnak az ügy érkezésétől számított legkésőbb 30 napon belül meg kell küldenie az érintetteknek a vádiratot és fel kell hívniuk őket bizonyítási indítványaik megtételére.

Ahogy említettem, indítványoztam új hemogenetikus és új nyomszakértő kirendelését is, ennek a tanács elnöke nem tett eleget, holott a Be.278§(1) bekezdése kötelezővé teszi, hogy 30 napon belül új szakértőt rendeljen ki.

Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság tanácsa elnöke halogatta az ezzel kapcsolatos döntést, nem eredményezheti azt, hogy a Be. változása miatt "megszűnt" volna az erre vonatkozó kötelezettsége-ahogy a Kúria indoklása szól- hiszen 30 napja volt ezen indítvány teljesítésére a Be.kógens rendelkezésének megfelelően. Ez olyan fokú eljárási szabálysértés, ami megsértette az Alaptörvényben biztosított jogaimat (tisztességes eljárás,védekezés, hatékony jogorvoslat).

Kiemelt jelentőségű ügyek kapcsán a Be. a másod és harmadfokon eljáró bíróságnak is megállapít határidőt, amiket a bíróságok nem tartottak be, ezáltal is sérült az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéshez és a hatékony jogorvoslathoz fűződő jogom: a Be. 554§K§ szerint (és a Legfelsőbb Bíróság 2011.07.13-ai kollégiumi véleménye szerint is) Az ügyet a másod, illetve harmadfokú bíróságnak az ügy érkezésétől számított 30 napon belül ki kell tűznie tanácsülésre/nyilvános ülésre/tárgyalásra három hónapon belüli időpontra.

Ezen határidőket sem tartották be az eljáró bíróságok.

A harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen is megsértette az Alaptörvényben biztosított védekezéshez, tisztességes eljáráshoz és ezáltal a hatékony jogorvoslathoz való jogomat, az alábbiak szerint:

1.nem bírálta el az írásban előterjesztett fellebbezésem, és a Legfőbb Ügyésznek írt beadványomat(ezek említésre sem kerültek a nyilvános ülésen),

2.nem tett eleget az iratismertetésre vonatkozó kérelmemnek, és nem engedte, hogy észrevételt tegyek(folyamatosan sürgetett és félbeszakított azzal, hogy csak azt mondjam,

ami eddig még nem hangzott el), holott a Be. nem tartalmaz korlátot sem az iratismertetés/sem az észrevétel terjedelmére nézve:

a Be. 5§(3) bekezdése előírja, hogy a terhelt személyesen is védekezhet és a hatóságnak kell biztosítania, hogy akivel szemben a büntetőeljárást folytatják, az a törvényben meghatározott módon védekezzen.

Ezt a harmadfokú bíróság nem tette lehetővé, sőt kifejezetten megakadályozta:

A Be.317§(1), 366§(1)-(2)-(5), 389§(1), bekezdései biztosítják, hogy az észrevételezés joga nem korlátozható, illetve az sem, hogy a terhelt a saját védelmében felszólaljon, iratismertetést kérjen.

3.Különösen sérelmezem, hogy a II.rendű vádlott védőjétől a tanács elnöke a szót megvonta és őt nem félbeszakította(Be.314§(1)-(4) bekezdés).

A tárgyaláson szó szerint az hangzott el a védő irányába: Tanács Elnöke:"Most már többször tényleg nem figyelmeztetem. Befejeztük.Nem vitába keveredünk, befejezte, foglaljon helyet."

A másodrendű vádlott védője kérte is ennek szó szerinti jegyzőkönyvezését, azonban erre nem került sor, emiatt a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmet terjesztettünk elő.

A Be.314§(1) bekezdése előírja, hogy perbeszéd közben a szót nem lehet megvonni.

Azáltal, hogy a tanács elnöke a védőtől a szót megvonta, nemcsak a tisztességes eljáráshoz/védekezéshez való jogot sértette meg, hanem megakadályozta a védőt, hogy a Be. 501§(1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek eleget tegyen (a védő köteles minden törvényes eszközt és módot felhasználni, a terheltet mentő és felelősségét enyhítő körülmények felderítését szorgalmazni).

4.Sérti a tisztességes eljáráshoz/védekezéshez/hatékony jogorvoslathoz való jogomat, hogy a bíróság a II.rendű vádlott védője által benyújtott írásbeli védekezést nem bírálta el, nem is tudta volna a mindössze két óras szünet alatt és említés sincs róla a harmadfokú bíróság végzésében (az nem fellebbezés indoklás, ahogy az a harmadfokú végzés negyedik oldalán szerepel, hiszen írásbeli indoklást a II. rendű vádlott kirendelt védőjének, dr.Balázs Bencének kellett volna benyújtania, nem a kirendelt védő helyetteseként a harmadfokú nyilvános ülésen eljáró dr.Józsa Edina ügyvédnek).

Mindezek a körülmények az Alaptörvényben biztosított jogaim súlyos sérelmét idézték elő, amely miatt a harmadfokú bíróság végzése megsemmisítésre szorul.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

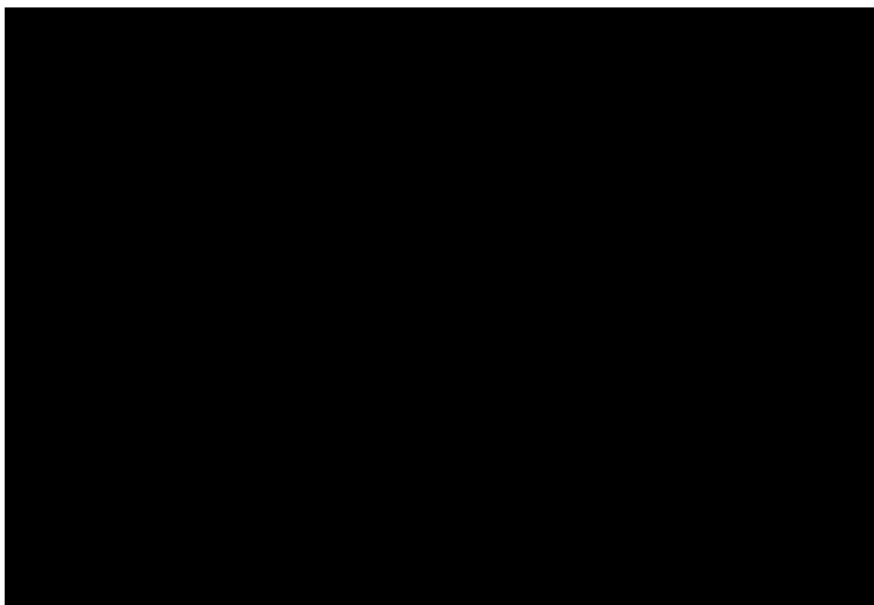
Ügyemben a Budapest Környéki Törvényszék 2013.augusztus 6.napján hirdetett elsőfokú ítéletet, 8.B.10162010/1010.számon, a Fővárosi Ítéltábla 2015.május 8. napján másodfokon, 5.Bf.399/2014/61 számon, a Kúria 2016.01.12. napján harmadfokon, Bhar.I.1320/2015/47. számon. A Kúria végzésének utolsó oldalán szerepel, hogy a végzéssel szemben sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye a Be.3§(4) és 416§(4) bekezdései alapján.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nincs folyamatban felülvizsgálat, nincs kezdeményezve perújítás.

A jogorvoslathoz való jogom sérelmének tartom, hogy a Kúria a törvényi rendelkezés ellenére a sérelmezett végzésben kizárta, hogy a végzés ellen felülvizsgálati kérelmet nyújthassak be.

Kelt:2016.04.08

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok(harmadfokú bírósági végzés, harmadfokú nyilvános ülésről készült tárgyalási jegyzőkönyv, jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelem).